

Hennaens historie

I mere end fem tusind år har man brugt henna, også kaldet *mehendi*, til udsmykning af kroppe. Planten *Lawsonia inermis* er udbredt i varme klimaer som Indien, Pakistan, Kina, Mellemøsten og Nordafrika og kan blive op til halvanden meter høj. Planten, hvis blade, blomst og grene males til hennapulver, er let at finde og billig.

Når pulveret blandes med vand, sukker, olie, citron eller andre ingredienser, forstærkes pulverets farve, og dets helbredende og lægende egenskaber øges. Henna virker kølende på kroppen i varmt vejr og beskytter huden mod udtørring. I Indien farver både mænd og kvinder hår med henna i stedet for kemisk farve for at dække grå hår, og her har hennaen en lignende lindrende effekt. I visse kulturer er der tradition for at dyppe hænder og fødder i henna for at holde sig kølig.

Henna forbindes mest med bryllupper og brude, men den bruges også ved andre store begivenheder: forlovelser, fødselsdage, helligdage, religiøse fejring, navneceremonier og så vi-

dere. I det gamle Egypten påførte man henna før mumificeringen. I det sydlige Kina har man i tre tusind år anvendt henna i erotiske ritualer.

Nutidens hennakunstnere fortsætter med at skabe stadig mere kunstfærdige, detaljerede og unikke mønstre, også når der ikke er en særlig lejlighed. En hennakunstners evne til at tilpasse mønstret til bæreren, uanset hvor i verden de er, gør det muligt for hennakunsten at hæve sig over kultur, religion og etnicitet.